

Poměry v Minkovicích

Dne 28.9. 1987 se konalo před okresním soudem v Liberci přelíčení s Pavlem Wonkem pro ~~zaviněný~~ trestný čin maření výkonu soudního rozhodnutí. Byl žalován, že od 17.8. 1987 do 2.9. 1987 odmítl nastoupit do zaměstnání. Soudu předsedal JUDr. ČERNÝ. Pavel Wonka vznesl podjatost předsedy OS a předsedkyně, všech předsedů a náměstků KS, NS ČSR, a NS ČSSR. Žádal, aby o této námitce rozhodlo FS ČSSR a ČNR a ve věci ustanovila zvláštní soud. Toto dále odůvodňoval, že soudní orgány vedou rozsáhlé akce, které způsobily, že je prakticky postaven mimo zákon. Pavel Wonka pak diktoval do protokolu důvody pracovní neschopnosti... Pokračování těchto akcí je fakt, že jsem byl převeden do Minkovic, kde se juristicky vůbec nemám nalézat. Zde jsem přes měsíc již týran fyzicky i psychicky dále zimou již 2 x jsem se zimou zhroutil. Dospěl jsem k přesvědčení, že tato akce je proti mně centrálně vedena a i a jeden příslušník SNV mi to potvrdil. V příštím týdnu před návštěvou mám být převezen na další místo. Psychicky jsem deprimován, jsem zbaven veškerého práva, slyším a prožívám zde jenom křik, nadávky a šikanování. Pd 17.8. 1987 jsem v izolaci nebo v samovazbě. Na vycházky jsem vyváděn sám a na starosti mě má zvláštní skupina. Včera na mě cele zatopili, abych byl schopen předstoupit před soud. Zadržují mi veškerou korespondenci pro údajnou závadnost. Vlivem zimy a brutálního zacházení jsem již ztratil schopnost dopisy psát. Na této akci se nepřímo podílí i okresní soud v Liberci, který jsem požádal civilní žalobou o pomoc při řešení teplotních poměrů. Předsedkyně mi tu žalobu odložila, že tento soud prý není instituce k tomu činná. Nemám nikde dovolání, vedoucí referenti vedou zvláštní záznam o tom, že teploty na celách měří, jsou to nepravdivé údaje o teplotách 19 - 23 °C. Lze svědecky doložit, že teploty jsou nižší, neměří se. Mám to bych chtěl upozornit, že můj důvod, že jsem odmítl nastoupit do práce byl ten, že jsem byl 13.8. 1987 zbit libereckou eskortou, která je známa svou brutalitou a utrpěl jsem otřes mozku. Všechny příznaky otřesu mozku jsem uvedl následující den při lékařské prohlídce. Neurologické vyšetření mi nebylo provedeno, lékař mi jen zkoušel zda dosáhnou prstem na špičku nosu/nedosáhl jsem/S ohledem na to, že otřes mozku je přechozen, tak zanechá trvalé následky. Neurologické ošetření mi bylo zařízeno až za týden a tu zařídila manželka ústavního lékaře. Toto jsem odmítl, protože po této době příznaky otřesu mozku doznívají. Ústavní lékař zanedbal lékařskou péči. Snaha to utajit byla i ta, že byla zadržena i má žaloba na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Fakt, že jsem měl otřes mozku je u daného stavu nevyvratitelný. Navrhuji mé vyjádření a zápis ve zdravotní kartě. Pracovat v rozhodné době jsem nemohl též proto, že jsem měl potíže se zá-~~knou~~ dama a po umístění na cele č. 17 jsem utrpěl výhras ploténky. Ani tehdy mě lékař neuznal. Mimo to trpím silnými psychickými potížemi, které vazebně souvisejí s mým odsouzením které bylo vyvrohdením neuvěřitelné perzekuce. Zhroutil se můj hodnotový úsudek a mé socialistické přesvědčení. Mimo to mi byly vytvořeny takové životní podmínky, které jsou nesnesitelné a život pro mě ztratil smysl. Jsem smířen se smrtí a nejsem schopen dostát požadavkům, které na mě klade denní režim tábora pro výkon práce. Tyto zdravotní problémy se u mě kumulovali po umístění na cele č. 17. Nebyl jsem schopen žádného pohybu. Velký průvan, v jiných celách zavřeli okna, ale u mě ho nechali otevřené a z cely se stala větrací štola. Průvan mi rozdíral klouby, trpěl jsem nesnesitelnými revmatickými bolestmi v kyčlích a kolenu. Ve dnech mně nohy ztuhly a zmodraly, dostával jsem křeče a ztratil v nich hybnost. V noci se pro průvan nedalo spát a trpěl jsem opačnými potížemi a bolesti byly zcela jiné. Příslušníci SNV mně nechávali bez pomoci na cele a nemohl jsem spát. Všichni viděli, že nemohu pořádně chodit ani vstávat z pryčny. Do toho jsem začal držet hladovku, prohlásil jsem, že raději zemru hladu než zimou. Celkem to nikdo neevideoval, směli se mi, že mi prý nechtuná. Lékařské ošetření jsem odmítl, protože jsem měl za to, že alouží jen k falešnému zdání, že jsem zdravý. Později mě k lékaři odmítali předvést. Nakonec jsem to řešil tak, že jsem se svlékl a sešel svlečený v průvanu 3 dny. Chodili se na mě dívat. Teprve po 3 dnech intenzivního zvonění pro mě přišli, byl jsem totálně zhroucený, začali mě rásně týrat a mučit, plakal jsem a říkal, aby mi dali pokoj. U lékaře mi dali injekci, nevím jakou. Zdravotní sestra se na mě rozpráhovala, že mi dá úder, křičela atd. Následující den a celý další týden jsem se hlásil k lékaři. Vzali mě až za týden, kdy jsem se psychicky zhroutil a byl jsem vynášen z cely. Takto bych mohl pokračovat. Pokud jde o námitku podjatosti předsedů a náměstků KS NS, chtěl bych uvést, že juristicky se vůbec v NVU v Minkovicích nemám nalézat, neboť jsem podal žádost o odklad ze zdravotních důvodů, která má odkladný účinek. Před senátem odvolacího soudu mi schválně zabránili byrokratickou cestou toto právo využít. Ve věci dosud nebylo rozhodnuto a a mám být ve vazbě nebo na svobodě. Vyhrazuji si právo věc doplnit. Mám i další důvody odmítnat pracovat, ale jsem vyzván, abych o poměrech nesluvil. Odmítání práce je v mém případě i z důvodů psychologických, neboť s rozsudkem jsem se nasmířil a nikdy nesmířím, byl jsem odsouzen jako nevinný. ~~Mám obavy z podmínek jak se mnou~~

bude zacházeno, který s ohledem k prožitým zkušenostem z výkonu v Plzeň - Dory. Tato obava se jeví jako důvodná. NVU v Minkovicích je určen pro násilné trestné činy. S ním se mi lze vytvořit nesnesitelné podmínky.

Poukazuji na to, že v NVU se mnou nikdo nechce jednat, zažil jsem útlak, vhrůžky, mučení a sešlost. Podmínky v NVU považuji za neslučitelné se zásadami humanity a s právními předpisy, které je ustavují, později celou věc velice podrobně i s detaily upřesním. Mám za to, že je zde podezření dle § 158, 209, 221 s.o. a o pokus o vraždu § 219. K tomu vysvětluji, že podmínky do kterých jsem byl uvržen bylo způsobilo mě donutit k sebevraždě a jsem na jejím pokraji. Vězní mě v samovazbě. Teprve den před tímto soudem mně v cele zatopili, ale můj zdravotní stav není způsobilý tomuto soudnímu jednání. Mám za to, že je zde evidentní úmysl způsobit mi respektivně přivodit smrt. Nemohl být proveden můj výslech v důsledku stavu, který jsem popisuji. Věci kolem mě deklarují tak, že je vše v pořádku. Major Fatera na mě křičel, že jsem lhář když viděl moji žalobu na podmínky v tomto vězení. Již opět se třesu / následek mučení / a obávám se, že ze mě udělají třesoici se lidskou troskou.

22.9.1987

J. Wanka

Le. Zveřejněno